

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice Timișoara
Serviciu Soluționare contestații

Str. Gheorghe Lazar, Nr. 9B
Timișoara
Tel: 0256 499 334
Fax: 0256 499332
E-mail: info.adm@dgfptm.ro
nr. inreg. ANSPDCP: 20012

DECIZIE nr. 2829/57/12.09.2013

privind soluționarea contestației formulate de către dl. înregistrată la DGFP Timis sub nr./9.04.2013

Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFP Timișoara a fost sesizat de către AIF Timis cu adresa nr./9.04.2013 cu privire la contestația formulată de către dl. înregistrată la DGFP Timis sub nr./9.04.2013.

Dl. are domiciliul în Comuna, str. nr. 16, jud. Timis, CIF RO.....

Prin contestație s-au contestat măsurile înscrise în Decizia de impunere privind TVA și alte obligații fiscale stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr./6.03.2013.

Contestația este autentificată cu semnatura și stampila avocatei care a depus împuternicire avocătială în original.

Contestația a fost formulată în termenul legal prevăzut la art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003 republicată, titlul IX.

Din analiza dosarului contestației se constată că au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art. 205 și art. 206 din OG nr. 92/2003 republicată, titlul IX privind soluționarea contestațiilor formulate împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice; DGRFP Timișoara prin Serviciul soluționare contestații este competentă să soluționeze contestația.

I. Contestația este formulată împotriva :

1) Deciziei de impunere nr...../ 06.03.2013 privind TVA și alte obligații fiscale pentru persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice declarate organelor fiscale, emisă de DGFP Timis -

AIF, Serviciul de Inspectie Fiscala Persoane Fizice 2, în baza RIF nr. 1918 / 28.02.2013 prin care s-au stabilit urmatoarele obligatii fiscale:

1. TVA stabilita suplimentar de plata lei
2. Dobânzi, majorari de întârziere calculate pana la 20.02.2013 lei
3. Penalitati de întârziere lei

2) Raportului de inspectie fiscala nr...../28.02.2013

Prin care solicita sa, se admita contestatia si sa se dispuna anularea în tot a Deciziei de impunere nr...../06.03.2013, cu exonerarea de la plata sumei de lei stabilita suplimentar în contul TVA si a sumei de lei reprezentând dobanzi si penalitati de întârziere aferente calculate pana la 20.02.2013, pentru urmatoarele MOTIVE

Ca urmare a încheierii în anul 2007 a unui numar de 3 tranzactii imobiliare pentru cota parte de 1/3 detinuta împreuna cu sotia din imobilele ce au facut obiectul acestora, petentul a fost supus unui control fiscal finalizat cu încheierea la data de 27.02.2013 a RIF nr. 1918 / 28.02.2013 si a Deciziei de impunere nr. /06.03.2013, prin care a fost obligat la plata TVA aferenta vânzarii cotei de 1/3 dintr-un numar de 3 bunuri imobile.

Din analiza RIF si a Deciziei de impunere trebuie sa se constata ca organele de inspectie fiscala au încalcat principiile si prevederile de baza ale procedurii fiscale, întocmind actele contestate fara a lua în calcul prevederile legale aplicabile la data la care s-au desfasurat actiunile si fara a tine cont de situatia specifica a tranzactiilor efectuate.

În principal, arata ca organele de control au considerat în mod nelegal ca petentul este o persoana impozabila din punct de vedere al TVA, stabilind ca a desfasurat activitati economice impozabile în aceasta perioada sub aspectul TVA, în pofida faptului ca este o persoana fizica care nu desfasoara fapte sau acte de comert.

SITUTIA DE FAPT

În perioada supusa inspectiei fiscale (01.01.2007-31.12.2011) petentul în calitate de coproprietar cu sotia a realizat 3 tranzactii imobiliare, toate în anul 2007 în valoare de Lei.

Drept urmare, organul de control a apreciat ca în anul fiscal 2007 petentul a depasit plafonul de scutire pentru plata TVA de 119.000 lei la data de 30.03.2007, când a realizat o cifra de afaceri de lei, astfel ca a avut obligatia de a se înregistra ca platitor de TVA începând cu data de 01.05.2007.

Contestatorul sustine ca nu s-a sustras verificarilor si, imediat ce a luat la cunostinta despre control s-a prezentat la autoritati cu toate documentele solicitate de catre acestea si care erau în posesia sa.

În raport de starea de fapt fiscala consemnata si dispozitiile legale pretins aplicabile, retinute de organul fiscal în cuprinsul actelor administrative contestate, invoca urmatoarele
MOTIVE de nelegalitate SI NETEMEINICIA A ACTELOR ATACATE

1. Interpretarea eronata a dispozitiilor Codului fiscal referitoare la TVA în sensul ca o persoana fizica care vinde bunuri aflate în patrimoniul personal desfasoara activitati economice

Din modul de redactare al normelor legale invocate de catre organul de control fiscal rezulta ca, aplicarea lor în cazul persoanelor fizice care înstraineaza imobile din patrimoniul propriu nu este clara.

In Codul fiscal veniturile din transferul proprietatilor imobiliare ale persoanelor fizice nu sunt tratate in cadrul veniturilor din activitati independente, care în general presupune înregistrarea fiscala a persoanei respective si tinerea evidentelor fiscale în partida simpla (art.48 Cod fiscal), ci sunt tratate distinct, în sensul ca: persoana fiziaca, care vinde proprietati imobiliare nu trebuie sa se înregistreze fiscal, ci impozitul se calculeaza si se retine de catre notarul public acela care încheie actul de transfer (art.77¹ Cod fiscal), tot notarul public fiind acela care întocmeste si depune la organele fiscale declaratia de impozit aferenta (art. 77³ cod fiscal); deci Codul fiscal nu trateaza persoanele fizice care înstraineaza imobile din patrimoniu propriu ca agenti economici.

De asemenea, în dreptul comercial roman, contractele de vânzare cumparare de imobile sunt întotdeauna acte civile, neregasindu-se în Codul comercial roman, în vigoare la momentul tranzactiilor, în clasificarea operatiunilor care constituie fapte de comert (art.3 Cod comercial).

Art. 127 alin. 2 din Codul fiscal foloseste sintagma de "exploatare a bunurilor corporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate". Intelesul normal si lipsit de aechivoc al acestei norme este acela ca are in vedere doar acele operatiuni de exploatare a bunurilor corporale care permit realizarea de venituri, cum ar fi închirierea, arendarea, etc.; vnzarea -cumpararea este o operatiune uno ictu, care se consuma imediat, prin chiar semnarea contractului de vânzare cumparare si exclude caracterul de continuitate.

Caracterul ambiguu al normelor legale invocate de catre organul de inspectie fiscala rezulta din chiar comportamentul organelor fiscale pe parcursul aplicarii acestor norme legale.

Astfel:

- Toate operatiunile de vânzare cumparare au fost raportate la organele fiscale de notarii publici odata cu declararea venitului din transferul dreptului de proprietate si a impozitului aferent (art. 77^J Cod fiscal)

- Organele fiscale nu au solicitat persoanelor fizice înregistrarea ca platitori de TVA si, nu a facut demersurile pe care Codul fiscal le permiteau în vederea *înregistrarii din oficiu în scopuri de TVA (pct. 62 alin.2 lit..a din HG nr.44/2004.*

- Dovada faptului ca insasi organele fiscale au dificultati in interpretarea si aplicarea art.127 alin. 2 din Codul fiscal este si introducerea alin.2¹ al art.127 alin. 2 din Codul fiscal prin OUG nr. 109/2009 (în vigoare la data de 01.01.2010), si anume:

(2¹) *Situatiile in care persoanele fizice care efectueaza livrari de*

bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

În sprijinul celor de mai sus, vine și regula de interpretare juridică potrivit căreia în caz de dubiu, interpretarea se face în favoarea debitorului (in dubio pro reo).

Transpunerea în speta a acestei reguli de interpretare este următoarea: din moment ce norma de la art.127 alin. 2 este neclară în ce privește aplicarea ei persoanelor fizice care înstrăinează bunuri imobile, atunci interpretarea ei se va face în favoarea contribuabilului, în sensul excluderii din sfera de aplicare a normei.

Din coroborarea normelor legale invocate de către organul de inspecție fiscală, rezultă că, pentru ca operațiunile de vânzare de imobile efectuate în perioada 01.01.2007-31.12.2009 să fie operațiuni taxabile. art. 126 alin.1 Cod fiscal prevede drept condiție sine qua non ca petentul să fi fost o persoană impozabilă, adică să fi desfășurat de o manieră independentă activități economice, adică să fi exploatat bunuri corporale și necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Până în anul 2010 nu a existat o dispoziție legală fiscală care să dispună în mod expres ca persoana să fie platitoare de TVA pentru realizarea de venituri din activitatea de vânzare imobile.

Asa cum rezultă din conținutul prevederilor art.126. 127 Cod fiscal, în vigoare pentru perioada 2007-2010, pentru ca o operațiune economică să fie supusă TVA, era obligatoriu ca aceasta să fie realizată de o persoană impozabilă, iar art.127 alin.2 Cod fiscal, în forma în vigoare sus menționată nu a definit sintagma "caracter de continuitate", explicitarea acesteia fiind introdusă doar cu începere de la 01.01.2010 prin Normele de aplicare ale Codului fiscal, care prevăd că, în cazul construirii de bunuri imobile de către persoane fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice; activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând și livrarea bunului sau a părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil (alin.4).

În cazul achiziției de terenuri și/sau de construcții de către persoană fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul anului calendaristic (alin.5).

Dat fiind faptul că, legislația fiscală nu a reglementat expres noțiunea caracterului de continuitate al activității economice pentru perioada 2007-01.01.2010, când au intrat în vigoare normele Codului fiscal citate, solicită să se constate că impunerea stabilită de organul de inspecție fiscală încalca principiul certitudinii obligației fiscale prevăzute de art.3 lit.b) din

Codul fiscal, care dispune ca acesta se concretizeaza prin elaborarea de norme juridice clare, care sa nu conduca la interpretari arbitrare, iar termenele, modalitatea si sumele de plata sa fie precis stabilite pentru fiecare platitor, respectiv acestia sa poata urmari si intelege sarcina fiscala ce le revine precum si sa poata determina influenta deciziilor de management financiar asupra sarcinii fiscale; este evident ca legislatia fiscala pe care se întemeiaza impunerea pana la 01.01.2010 nu respecta acest principiu, aspect sub care impunerea este nelegala.

2. Retinerea în mod eronat a calitatii subsemnatului de persoana impozabila

Prevederile legale incidente în perioada de referinta, erau cele cuprinse în art 127 alin.1 si 2 din Codul fiscal si art.3 alin.1 din normele de aplicare a Codului fiscal, in considerarea acestor prevederi, solicita sa se retina ca veniturile pe care le-a obtinut din aceste 3 tranzactii, nu se încadreaza în categoria veniturilor din activitati economice, la care fac referire prevederile art. 127 alin. 2 din Codul fiscal, sub forma exploatarii bunurilor corporale, astfel cum sunt acestea definite de prevederile art. 125¹ alin..1 pct.3.

Nu se poate retine ca, vânzarea unei cote de 33,33% din 3 imobile care au fost edificate in Dumbravita, str. Sandorfalva în coproprietate cu înca 2 familii, presupune organizarea unei activitati de exploatare si conduce la calificarea drept persoana impozabila.

In acest sens, solicita sa se aiba in vedere prevederile art.3 alin. 1 din Normele de aplicare a Codului fiscal, care statueaza urmatoarele: "*In sensul art. 127 alin.2 din Codul fiscal, obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vânzarea locuintelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor în care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. 2 din Codul fiscal.... "*

Desi aceste prevederi nu definesc notiunea de continuitate, este clar ca acestea se refera la acele venituri care nu au fost realizate în mod ocazional, ci cu un anumit grad de repetabilitate, rezultate din organizarea unei activitati ce are tocmai un astfel de scop; edificarea împreuna cu înca doua familii a trei case familiale, cate una pentru fiecare familie, si ulterior vinderea acestora, nu se poate considera ca a exercitat o activitate economica în sensul art. 127 alin. 2) Cod fiscal.

3. In ce priveste baza de impunere la care organul de inspectie fiscala a calculat TVA datorat, solici sa se aiba in vedere ca prin actul de impunere fiscala, TVA-ul a fost calculat in functie de pretul înscris în contractele de vanzare cumparare încheiate.

Art. 137 Cod fiscal defineste baza impozabila ca fiind " - tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta sau care care urmeaza a fi obtinuta de furnizor ori prestator din partea cumparatorului, beneficiarului sau a unui tert.."

Art. 140 Cod fiscal, coroborat cu pct.23 (1) si (2) al HG nr.44/2004 stipuleaza modalitatea de determinare a TVA, precizând ca:

" De regula pretul include taxa în cazul livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii direct catre populatie pentru care nu este necesara emiterea unei facturi conform art. 155 alin. 7 din Codul fiscal, precum si in orice alta situatie în care prin natura operatiunii sau conform prevederilor contractuale pretul include si taxa. "

Decizia nr.2/2011 a Comisiei Centrale Fiscale, aprobata prin OMFP 1872/2011, în clarificarea prevederilor art. 137 si art. 140, coroborat cu pct.23 al HG nr.44/2004, mentioneaza ca, în cazul în care. din contracte sau din alte mijloace de proba potrivit Codului de procedura fiscala rezulta faptul ca pretul include TVA atunci se aplica procedeul sutei marite prevazuta la alin. (2) al pct. 23 al HG nr.44/2004.

Notiunea de taxa în mod generic înseamna orice taxa, deci inclusiv TVA.

Raportat la continutul contractelor de van/arc cumparare, care mentioneaza modul de achitare al taxelor de catre cumparator si avand in vede dispozitiile legale mai sus enuntate, impunerea s-a realizat fara a se stabili realitatea fiscala, la care autoritatea fiscala este obligata prin dispozitiile art..6 si 7 Cod pr.fiscala, în sensul de a se constata daca pretul stipulat în contractele verificate include si TVA, situatie în care calculul acesteia se poate realiza numai prin procedeul sutei marite, asa cum rezulta din dispozitiile pct.23 alin. 2) din HG nr.44/2004.

In privinta constatarii faptului ca, pretul din tranzactiile pentru care nu se emite factura, contine de regula o TVA, solicita sa se aibe în vedere si prevederile art.140 Cod fiscal, coroborat cu pct.23 (1) oi (2) al HG nr.44/2004, care stipuleaza modalitatea de determinare a TVA, potrivit caraora: " de regula pretul include taxa în cazul livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii direct catre populatie pentru care nu este necesara emiterea unei facturi conform art.155 alin.7) din Codul fiscal, precum si în orice alta situatie în care prin natura operatiunii sau conform prevederilor contractuale pretul include si taxa."

4. In ce priveste obligatia de înregistrare în scop de TVA.

Potrivit dispozitiilor art.153 alin. 1 lit.b) din Codul fiscal, în forma aflata în vigoare în perioada in care s-au efectuat tranzactiile imobiliare, respectiv 01.01.2007-10.05.2007, statuau ca *persoana impozabila care este stabilita in România, conform art. 125¹ alin.2 lit.b si realizeaza sau intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile si/sau scutite de TVA cu drept de deducere trebuie sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, dupa cum urmeaza: ... b) daca în cursul unui an calendaristic atinge sau depaseste plafonul de scutire prevazut la art. 152 alin. 1, în termen de 10 zile de la sfârsitul lunii în care a atins sau a depasit acest plafon.*

Aceste dispozitii nu cuprind nici o reglementare în ce priveste situatia unui activ corporal detinut în proprietate comuna.

In aceasta situatie, pentru a determina regimul fiscal aplicabil unor astfel de venituri, este necesar a apela la prevederile normative cuprinse

în Cap. XI "proprietatea comuna si asociatiile fara personalitate juridica" din cadrul Titlului III "Impozitul pe venit", care la art. 85 Cod fiscal, statueaza urmatoarele: " *Venitul net obtinut din exploatarea bunurilor si drepturilor de orice fel, detinute în comun, este considerat ca fiind detinut de proprietari, uzufructuari si de alti detinatori legali, înscriși într-un document oficial, si se atribuie proportional cu cotele-parti pe care acestia le detin în aceea proprietate sau în mod legal, in situatia în care acestea nu se cunosc* ".

In considerarea acestor prevederi legale, solicita sa se aiba in vedere ca veniturile realizate din vânzarea imobilelor trebuiesc defalcate pe fiecare proprietar în parte, astfel ca, venitul aferent cotei de 33,33% trebuie impartite in parti egale între sotii; pentru a stabili venitul realizat, trebuie impartit la 2 suma de lei (aferenta cotei de 33,33%) rezultand o valoare de lei, inferioara plafonului prevazut de lege, respectiv 119.000 lei.

II. In urma verificarii contractelor de vanzare-cumparare privind bunurile imobile tranzactionate organele de inspectie fiscala au constatat ca, persoana fizica verificata a realizat de o maniera independenta activitati economice constând în livrari de bunuri imobile din patrimoniul personal care nu au fost utilizate în scopuri personale, pentru obtinerea de venituri cu caracter de continuitate dobândind astfel calitatea de persoana impozabila conform prevederilor legale.

In anul 2007, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca d-nul in coproprietate cu sotia (cota parte de 33,33%), cu Farcut Benjamin (cota parte de 33,33%), respectiv cu sotii (cota parte de 33,33%) a încheiat 3 contracte de vânzare - cumparare in valoare totala de lei, reprezentând vânzari de locuinte P+M (constructii noi), contribuabilul verificat depasind plafonul de scutire TVA, realizând o cifra de afaceri superioara sumei de 35.000 euro (119.000 lei) si nu a solicitat înregistrarea ca platitor de TVA, in conformitate cu prevederile art.153 alin.1) lit.a) si art.152 alin.6) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

In consecinta, PF, la data de 30.03.2007, a realizat o cifra de afaceri de, peste plafonul de scutire stabilit de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 152 alin.1) si anume 119.000 lei.

In aceasta situatie PF avea obligatia sa solicite înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, in regim normal in termen de 10 zile de la data constatarii depasirii plafonului de scutire, asa cum prevede art.152 alin.3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, urmând a fi înregistrat in scopuri de TVA incepand cu data de 01.05.2007.

Deoarece contribuabilul nu a solicitat înregistrarea in scopuri de TVA, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea obligatiei privind TVA de plata si accesorii aferente, conform prevederilor art.152 alin.6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.62 alin.2) lit.a) din HG nr.44/2004 privind NM de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Având în vedere cele menționate mai sus, în perioada 01.05.2007-31.12.2011 d-nul a efectuat o tranzacție cu construcție nouă, operațiune taxabilă din punct de vedere al TVA, respectiv vânzare locuință P+M în valoare de 67.093 lei, care constituie baza de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de 12.748 lei prin aplicarea cotei standard de 19%.

Majorările și dobânzile de întârziere aferente TVA în suma de lei sunt în suma de 18.683 lei calculate pe perioada 26.07.2007 - 20.02.2013 iar penalitățile de întârziere sunt în suma de 1.912 lei calculate conform prevederilor art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin aplicarea procentului de 15% asupra debitului stabilit deoarece de la data de 1.07.2010 până la data de 20.02.2013 sunt 966 zile.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestator și de către organele de inspecție fiscală, se reține că Serviciul soluționare contestații este competent să soluționeze cauza.

Contestatorul solicitat să se analizeze dacă datorează debitele stabilite în decizia contestată având în vedere că în Codul fiscal veniturile din transferul proprietăților imobiliare ale persoanelor fizice nu sunt tratate în cadrul veniturilor din activități independente, care în general presupune înregistrarea fiscală a persoanei respective șiținerea evidentelor fiscale în partidă simplă (art.48 Cod fiscal), ci sunt tratate distinct, în sensul că: persoana fizică, care vinde proprietăți imobiliare nu trebuie să se înregistreze fiscal, ci impozitul se calculează și se reține de către notarul public acela care încheie actul de transfer (art.77¹ Cod fiscal), tot notarul public fiind acela care întocmește și depune la organele fiscale declarația de impozit aferentă (art. 77³ cod fiscal); deci Codul fiscal nu tratează persoanele fizice care înstrăinează imobile din patrimoniu propriu ca agenți economici.

De asemenea, în dreptul comercial român, contractele de vânzare cumpărare de imobile sunt întotdeauna acte civile, neregăsindu-se în Codul comercial român, în vigoare la momentul tranzacțiilor, în clasificarea operațiunilor care constituie fapte de comerț (art.3 Cod comercial).

Art. 127 alin. 2 din Codul fiscal folosește sintagma de "exploatare a bunurilor corporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate". Înțelesul normal și lipsit de echivoc al acestei norme este acela că are în vedere doar acele operațiuni de exploatare a bunurilor corporale care permit realizarea de venituri, cum ar fi închirierea, arendarea, etc.; vânzarea -cumpărarea este o operațiune uno ictu, care se consumă imediat, prin chiar semnarea contractului de vânzare cumpărare și exclude caracterul de continuitate.

Caracterul ambiguu al normelor legale invocate de către organul de inspecție fiscală rezultă din chiar comportamentul organelor fiscale pe parcursul aplicării acestor norme legale.

Organul fiscal competent sa solutioneze contestatia considera ca argumentele aduse de contribuabil in sustinerea contestatiei nu sunt de natura a modifica constatările organului de inspectie fiscala deoarece in anul 2007, d-nul in coproprietate cu sotia (cota parte de 33,33 a încheiat 3 contracte de vânzare - cumparare in valoare totala de 219.571 lei, reprezentând vânzari de locuinte P+M (constructii noi), contribuabilul verificat depasind plafonul de scutire TVA, realizând o cifra de afaceri superioara sumei de 35.000 euro (119.000 lei) si nu a solicitat înregistrarea ca platitor de TVA, in conformitate cu prevederile art.153 alin.1) lit.a) si art.152 alin.6) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

PF, la data de 30.03.2007, a realizat cifra de afaceri de lei, peste plafonul de scutire stabilit de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 152 alin.1) si anume 119.000 lei si avea obligatia sa solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, in regim normal in termen de 10 zile de la data constatarii depasirii plafonului de scutire, asa cum prevede art.152 alin.3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, urmând a fi înregistrat in scopuri de TVA incepand cu data de 01.05.2007.

Deoarece contribuabilul nu a solicitat înregistrarea in scopuri de TVA, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea obligatiei privind TVA de plata si accesorii aferente, conform prevederilor art.152 alin.6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.62 alin.2) lit.a) din HG nr.44/2004 privind NM de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Având in vedere cele mentionate mai sus, in perioada 01.05.2007-31.12.2011 d-nul impreuna cu sotia a efectuat o tranzactie cu constructie noua, operatiune taxabila din punct de vedere al TVA, respectiv vânzare locuinta P+M in valoare de lei, care constituie baza de impozitare iar taxa pe valoarea adaugata aferenta este in suma de 12.748 lei prin aplicarea cotei standard de 19% drept pentru care se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Majorarile si dobinzile de intirziere aferente TVA in suma de lei sunt in suma de lei calculate pe perioada 26.07.2007 - 20.02.2013 iar penalitatile de intirziere sunt in suma de lei calculate conform prevederilor art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala prin aplicarea procentului de 15% asupra debitului stabilit deoarece de la data de 1.07.2010 pana la data de 20.02.2013 sunt 966 zile si se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Referitor la solicitarea contestatorului de a se avea in vedere ca veniturile realizate din vanzarea imobilelor trebuie defalcate pe fiecare proprietar in parte, astfel ca venitul aferent cotei de 33,33% trebuie impartit in cote parti egale intre cei doi soti, organul fiscal competent sa solutioneze contestatia precizeaza ca, tranzactiile s-au efectuat in anul 2007 iar in situatia in care persoanele fizice au vand bunuri detinute in coproprietate, pentru stabilirea plafonului acestea sunt analizate ca reprezentind o forma de asociere in scopuri comerciale, fara personalitate juridica, in conformitate cu prevederile art. 127 alin. 10 din Codul

fiscal.

In situatia in care coproprietarii sunt sot si sotie livrarea unui imobil nu putea fi decizia independenta a unuia dintre sotii nici in anul 2007 si nici in prezent, fiind obligatorie semnatura si acordul celuilalt sot; in aceasta situatie coproprietarul, care urmeaza sa indeplineasca obligatiile ce-i revin din punct de vedere al TVA pentru livrarea unui imobil, actioneaza in numele asocierii si nu in nume propriu.

Acest rationament a stat la baza declararii in scopuri de TVA a domnului si nu s-au impartit veniturile intre cei doi sotii pentru stabilirea plafonului de scutire TVA.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 206 si art. 207 din OG nr. 92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala Titlul IX solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. 6641/12.09.2013 se

DECIDE

- respingerea contestatiei ca neintemeiata pentru:
 - TVAlei
 - dobinzi/majorari de intirziere lei
 - penalitati de intirziere lei

- prezenta decizie se comunica la :- dl.
 - AJFP Timis- Activitate de insp. Fiscala

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

p.DIRECTOR GENERAL